

Szolyva, 2017. november 18. - **Gyászünneppel, emléktáblák avatásával és koszorúzással emlékeztek meg Kárpátalja magyar férfilakosságának 1944 novemberi, szovjet lágerekbe történt elhurcolásáról szombaton Szolyván, a 73 évvel ezelőtt deportáltak egykori gyűjtőtáborának helyén létesített emlékparkban.**

Az emlékünnepeken mondott beszédében Szilágyi Péter, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkára arra emlékeztetett, hogy a magyarság 1944-45-ös tragédiájáról évtizedeken át még csak beszélni sem volt szabad, rendszerváltásra volt szükség ahhoz, hogy a hallgatás falát sikerüljön áttörni. Számos közösség, köztük a kárpátaljai magyarok is elérkezettnek látták az időt, hogy megemlékezzenek az áldozatokról - tette hozzá. Megköszönte a kárpátaljai magyaroknak a bátor helytállásukat, azt, hogy amikor tehették, nem hallgattak tovább a magyar nemzet egyik legnagyobb tragédiájáról, s összefogásukkal utat mutattak az anyaországnak is, létrehozták a szolyvai emlékparkot, amely az elmúlt két évtizedben a kárpátaljai magyarság leghangsúlyosabb közösségi helyszínévé nőtte ki magát. A helyettes államtitkár kifejtette: azért, hogy a gulágot megjárt magyarok története ne maradjon befejezetlen, a magyar kormány 2015-ben útjára indította a Szovjetunióba hurcolt politikai foglyok és kényszermunkások emlékévé, amelynek a programjaiba 250 Kárpát-medencei település kapcsolódott be. A politikus kiemelte: 73 három évvel ezelőtt ezen a napon olyan emberek váltak egy pusztító rendszer áldozataivá, akiknek nem volt más bűnük, mint a nemzeti hovatartozásuk. "A legkevesebb, amivel emléküknél tartozunk, hogy kimondjuk: nem tűrjük el, hogy ma Európában bárkit nemzetiségi hovatartozása, magyarsága miatt megbélyegezzenek. Kimondjuk azt, hogy nem engedünk a magyar közösségeket megillető jogokból semmilyen visszalépést, legyen az emberi, politikai, nyelvhasználati vagy éppen oktatási jog" - hangsúlyozta. Megjegyezte: ebben a küzdelemben a kárpátaljai magyar és a Kárpát-medencei magyar közösség mindig számíthat az anyaországra, a magyar kormányra. "A sztálini terrort elszenvedettek embertelen körülmények között tanúsított szilárd helytállása intsen minket arra, hogy bátran fel merjünk szólalni a nemzetünk tagjait érő igazságtalanságok ellen. Erre tegyünk ma fogadalmat, amikor az emlékezés koszorúit elhelyezzük az ártatlan áldozatok emlékművénel" - zárta emlékező beszédét Szilágyi Péter. Barta József, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség (KMKSZ) alelnöke, a Kárpátalja megyei tanács (közgyűlés) első elnökhelyettese a 73 évvel ezelőtt elhurcolt ártatlan

kárpátaljai magyar férfiak és németek szenvedéseit felidézve arra emlékeztetett, hogy velük szemben a szovjet hatóságok a kollektív bűnösség elvét alkalmazták. Rossz jelnek nevezte, hogy a magát jogállamnak deklaráló Ukrajna ma az új oktatási törvény elfogadásával jogtiprást követ el. "Mi, kárpátaljai magyarok azt követeljük, hogy Ukrajna legyen demokratikus jogállam, biztosítsa a nemzetiségi kisebbségek jelenleg meglévő jogait"- hangsúlyozta a többi között.

Hennagyij Moszkal, Kárpátalja kormányzója sajnálatos tragédiának nevezte az 1944 novemberében a kárpátaljai magyarokkal és németekkel történt igazságtalanságot. Az ártatlan áldozatok emlékét örökre meg kell őrizni - mondta. Emlékeztetett arra, hogy Kárpátalján évszázadok óta békében élnek együtt a különböző nemzetiségek, s ezt a békét meg kell őrizni, mert csak közösen építhető a jövő. Tilki Attila fideszes országgyűlési képviselő köszönetét fejezte ki azért, hogy a Szolyvai Emlékpark Bizottság az emléknapon felavatott 22 emléktáblán örökítette meg a magyarországi Csonka-Bereg 23 településéről és a szlovákiai Ung-vidék 17 községéből elhurcolt 1768, illetve 199 áldozat nevét. Ezáltal a beregi és az Ung-vidéki települések lakói is emlékezni tudnak arra, hogy sorsuk egybeforrt kárpátaljai testvéreikével - mutatott rá egyebek mellett. Legény Zsolt MSZP-s országgyűlési képviselő arra emlékeztetett, hogy a november hónap számos tragédiát hozott a magyarságra. Kiemelte: az 1944 őszén történtek nemcsak a kárpátaljai magyarok számára jelentenek tragédiát, hanem az egész nemzet számára is fájdalmasak, az akkor ejtett seb máig nem gyógyult be. Ugyanakkor büszkeségre is okot ad a megemlékezés, "hiszen főhajtásunkkal olyan magyarokra emlékezünk, akik bátor, a haláltól sem féltő emberek voltak" - mondta, hozzáfűzve, hogy véráldozatuk nem volt hiábavaló, mert hozzájárultak ahhoz, hogy ma is él a magyar szó és a magyar szellem a Kárpátok alatt. Gyüre Csaba, a Jobbik országgyűlési képviselője beszédében azt hangsúlyozta, hogy akiket 1944 őszén elvittek, soha nem fogott fegyvert, soha nem harcolt semmilyen hatalom ellen, csupán egy bűne volt, hogy magyarnak vagy németnek született. Nemcsak Kárpátalját érte ez a gyász, hanem a teljes magyarságot és a németiséget a Kárpát-medencében - húzta alá. Amikor erre emlékezünk, akkor összefogunk, és azt mondjuk, hogy ez nem fordulhat elő még egyszer az életben - mondta, kiemelve: "mi nem hagyjuk magunkat megfélemlíteni, nem akarjuk, hogy úgy nőjenek fel a gyermekeink, unokáink, hogy félniük kelljen itt, a saját hazájukban." "Akkor sem szabad félnünk, ha bizonyos sovinszta szervezetek ma meg akarnak félemlíteni minket, nem szabad félnünk kiállni a jogaink mellett, a magyar anyanyelvű oktatás mellett, hiszen mi, magyarok, a Kárpát-medencében mindannyian összetartozunk" - mondta befejezésül a honatya. Az emlékűnnepség zárásaként ökumenikus szertartás keretében felavatták az emlékpark újabb 22 emléktábláját, és megkoszorúzták az áldozatok emlékművét.